

วิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑

(รหัสวิชา ๒๐๒๐๑-๒๐๐๑)

โดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL)

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี

วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

จัดทำโดย

นางสาวปัทมาพร หลอดเงิน

แผนกการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

คำนำ

รายงานการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาคุณภาพและผลการใช้แบบฝึกทักษะ ที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน โดยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวางแผนพัฒนาการเรียนรู้อย่างตรงตามสาขาวิชาการบัญชี การพัฒนาการเรียนรู้อย่างตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้ การติดตามประเมินผลการพัฒนาการเรียนรู้อย่างใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ทำให้ผลการวิจัยแบบฝึกทักษะมีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ การวิจัยส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะด้านการบัญชี ตรงตามจุดหมายของหลักสูตร โดยมีรายละเอียดการดำเนินการทั้งหมด จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

ผู้รายงานขอขอบพระคุณคุณนายยุทธพันธ์ โคตรพันธ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย นายกิตติศักดิ์ ห่วงมิตร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รวมถึงรองผู้อำนวยการทุกฝ่าย นางเกษนิษฐ์ แก่กล้า ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้าแผนกวิชาการบัญชี บุคลากรที่เกี่ยวข้อง นักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ไม่ได้เอ่ยนามมา ณ ที่ด้วย ที่มีส่วนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางสาวปัทมาพร หลอดเงิน
ครูพิเศษสอน
วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย : หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๖๗

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวปัทมาพร หลอดเงิน

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

การวิจัยในครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักศึกษาระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี จำนวน ๒๙ คน วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนผู้เรียนมีความตั้งใจและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนการสอนโดยการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนหลังจากใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย \bar{X} และ S.D.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๒
๑.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
๑.๔ ขอบเขตการศึกษา	๒
๑.๕ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๓
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๔
๒.๒ การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน	๖
๒.๓ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการ	
๓.๑ กลุ่มเป้าหมาย	๑๐
๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	๑๐
๓.๓ วิธีการสร้างเครื่องมือ	๑๐
๓.๔ ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	๑๑
๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๑
๓.๖ การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
๔.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๑๒
๔.๒ ผลคะแนนพัฒนาการรายกลุ่ม	๑๓
๔.๓ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	๑๓
๔.๔ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้	๑๔
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๕
๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๕
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๖
บรรณานุกรม	๑๗
ภาคผนวก	
แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน	๑๘

บทที่ ๑

บทนำ

การดำเนินการศึกษาในครั้ง นี้ มีความมุ่งหมายการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ โดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย เพื่อนำผลการศึกษามาพัฒนาปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะได้กล่าวถึงสาระสำคัญในบทนำ ดังนี้

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา
๒. วัตถุประสงค์ของการศึกษา
๓. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
๔. ขอบเขตการศึกษา
๕. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมีความสำคัญในการกำหนดแนวทางและกรอบการจัดการศึกษาของ ประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดระเบียบการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจสามารถทำให้กระบวนการทั้งหมดอยู่ในวิถีทางเดียวกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ ความสำคัญต่อระบบการศึกษาเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ให้ก้าวเข้าสู่ความเจริญได้อย่างยั่งยืน ตลอดจนเกิดสมรรถนะในศตวรรษที่ ๒๑ เช่น ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวดที่ ๑ บททั่วไปความมุ่งหมาย และหลักการ ในหมวดที่ ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข (พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒) เห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื่องด้วยตามหมวดที่ ๖ มีคำสำคัญอยู่หลายคำแต่ที่เป็นคำหลักของการจัดการเรียนรู้คือมุ่งเน้นในการพัฒนาคน ไทย ๗๗ เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาในทุกมิติของการศึกษาไทยเพื่อเน้นในเรื่องการ พัฒนาทรัพยากรที่สำคัญดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งเป็นพลังในการขับเคลื่อนที่ มีส่วนในการผลักดันขีดความสามารถ การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าด้านอื่นเลยได้แก่ ด้านวัยเรียน การพัฒนาเด็กวัยเรียนเพื่อรองรับนโยบาย ประเทศไทย ๔.๐ มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าวัยแรกเกิด ๑,๐๐๐ วัน โดยต้องเน้นหลักการส่งเสริมให้มนุษย์ได้รับการพัฒนาตามบุคลิกลักษณะ(personality)และความสามารถ(Competence) อันแตกต่างของผู้เรียนเป็น

สำคัญ ระบบการศึกษาต้องมีหลากหลายไม่มีการปิดกั้นความคิดต้องกระตุ้นให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำอะไรใหม่ๆ ให้ มีแนวทางในการสำรวจความสามารถและบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมตลอดเวลา เพื่อให้นักเรียนได้เติบโตและทำงาน ในสิ่งที่ชอบและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของเด็กในขณะเดียวกัน คุณครูต้องมีทักษะที่ดีในการร่วมสำรวจความ ต้องการ ความสามารถและบุคลิกภาพที่เหมาะสมของเด็ก ในแต่ละคน (ภานุมาศ หมอสินธ์, ๒๕๖๔)

จากการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๖๘ พบว่า ผู้เรียนขาดความไม่ใฝ่เรียนและใส่ใจต่อการเรียน มาเรียนสาย เข้าห้องเรียนช้า ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ต่ำและไม่ผ่านเกณฑ์ คือ ผู้เรียนควรจะได้เกรดเฉลี่ย ตั้งแต่เกรด ๒.๐๐ ขึ้นไป ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อของผู้เรียนเองในระดับมหาวิทยาลัยต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว พบว่า การสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ได้มากขึ้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ผู้เรียนมีความตั้งใจและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากใช้การเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๒.๑ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักศึกษาระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ ๗๐

๒.๒ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือร่วมกันระดมสมองในการแก้ปัญหาจากโจทย์ ช่วยกันคิด วิเคราะห์ และแยกแยะ มีการปรับตัวเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

๒.๓ เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักศึกษาระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๓.๑ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ ๗๐

๓.๒ ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือร่วมกันระดมสมองในการแก้ปัญหาจากโจทย์ ช่วยกันคิด วิเคราะห์ และแยกแยะ มีการปรับตัวเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

๓.๓ ทราบถึงความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี

๔. ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๑ ที่ลงทะเบียนเรียนการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ แผนกวิชาการบัญชี จำนวน ๒๙ คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ถูกคัดเลือกมาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

๕. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาหลักฐานมาสนับสนุนคำตอบด้วยตนเอง แทนการท่องจำ เพื่อสร้างผู้เรียนให้มีทักษะคิดขั้นสูง การจัดการเรียนรู้โดยแบ่งเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มมีนักเรียนคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยครูเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้นักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบการคำนวณบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ หลังเรียนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ของคะแนน (คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน นักศึกษาต้องผ่านเกณฑ์ ประเมินไม่น้อยกว่า ๑๔ คะแนน) โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบและตามสภาพจริง

ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาการบัญชี

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎี หลักการต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๒. การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
๓. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic achievement) เป็นคุณลักษณะและความ สามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับ ความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (level of accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้เท่าไร มีความสามารถชนิดใด (ไพศาล หวังพานิช, ๒๕๒๖)

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (๒๕๓๙) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดเนื้อหาวิชาที่เรียนมาแล้วว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด

เยาวดี วิบูลย์ศรี (๒๕๔๐) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นแบบ สอบวัดความรู้เชิงวิชาการ มักใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เน้นการวัดความรู้ความสามารถจาก การเรียนรู้ในอดีตหรือในสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคล

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (๒๕๔๕) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นแบบทดสอบที่ใช้ วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตาม จุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

๑. ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สามารถออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, ๒๕๔๕)

๑.๑ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน (paper and pencil test) ซึ่งแบ่งได้อีก ๒ ชนิด คือ

๑) แบบทดสอบอัตนัย (subjective or essay test) เป็นแบบทดสอบที่กำหนด คำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

๒) แบบทดสอบแบบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้นๆ (objective test or short answer) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกจำกัดคำตอบ (restricted response type) ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือน

แบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น ๔ แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่และแบบทดสอบเลือกตอบ

๑.๒ แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน กล่าวคือ มีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนนและการแปลความหมายของคะแนน

๒. ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีขั้นตอนดังนี้

๒.๑ วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด

๒.๒ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมุ่งหวังจะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

๒.๓ กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีสร้าง โดยการศึกษารายวิเคราะห์ หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้ชนิดของข้อสอบที่จะใช้วัดว่าเป็นแบบใด โดยต้องเลือกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน แล้วศึกษาวิธีเขียนข้อสอบชนิดนั้นให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักและวิธีการเขียนข้อสอบ

๒.๔ เขียนข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

๒.๕ ตรวจสอบข้อสอบ เพื่อให้ข้อสอบที่เขียนไว้มีความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่ได้กำหนดไว้ ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาทบทวนตรวจสอบข้อสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำไปใช้ต่อไป

๒.๖ จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง เมื่อตรวจสอบข้อสอบเสร็จแล้วให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมดจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับทดลองโดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบและจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

๒.๗ ทดลองและวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง โดยนำแบบทดสอบไปทดลองสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มที่ต้องการสอบจริง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพโดยสภาพการปฏิบัติจริงของ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนมักไม่ค่อยมีการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ ส่วนใหญ่ นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงข้อสอบและนำไปใช้ในครั้งต่อไป

๒.๘ จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง จากผลการวิเคราะห์ข้อสอบ หากพบว่าข้อสอบข้อใดไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพไม่ดีพออาจจะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้มีคุณภาพดีขึ้น แล้วจึงจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

๓. การวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถแบ่งได้ ดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช, ๒๕๒๖)

๓.๑ การวัดผลด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถดังกล่าวในรูปแบบของการกระทำจริงเป็นผลงาน เช่นวิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา และการช่าง เป็นต้น การวัดผลแบบนี้จึงต้องใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ (Performance Test)”

๓.๒ การวัดผลด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถที่เกี่ยวกับเนื้อหาอันเป็น

ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดผลได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement Test)”

๒. การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

๒.๑ ความหมายของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

กิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวคิดที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการกระจายบทบาทการสอนครู ไปสู่นักศึกษานับว่าเป็นวิธีการที่ยึดนักศึกษาเป็นความสำคัญ วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนนี้ ได้รับความสนใจจากนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก เนื่องจากวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการที่ครูสอนพยายามเข้าถึงความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน เป็นแนวคิดที่ส่งเสริมและโน้มน้าวให้เด็กนักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อสมาชิกภายในกลุ่ม วิธีการสอนดังกล่าวนี้ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาให้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังสามารถเปลี่ยนบทบาทครูและนักศึกษาได้อีกด้วย เป็นการฝึกให้นักศึกษากล้าแสดงออกทางความคิดมากขึ้น นับได้ว่าเป็นการพัฒนาความคิด การเรียนรู้ของเด็กนักศึกษา (พิบูล ภูมิแสน.๒๕๓๙ : ๒๘)

๒.๒ วัตถุประสงค์ของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการที่มุ่งให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาทุกคนเป็นผู้มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอนดังกล่าวมีจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เรื่องกระบวนการกลุ่มของนักศึกษาโดยเน้น การให้นักศึกษาช่วยเหลือกัน ตลอดจนเห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

๒. เพื่อให้นักศึกษาที่มีระดับความแตกต่างกัน สามารถเรียน ประสบการณ์อย่างเดียวกันได้

๓. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ มากขึ้น เช่น จากเพื่อน นักศึกษาดูด้วยกันหรือจากอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาประกอบการเรียน

๔. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดี รวมทั้งแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากนักศึกษา ผู้สอนรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง หรือรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีโอกาสได้ทำประโยชน์ให้กับเพื่อน นักศึกษา สำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาที่จะลดความกังวลในเรื่องข้อบกพร่องของตนเอง

๕. เพื่อให้การเรียนการสอนมีลักษณะเป็นการสื่อสารมากขึ้น ลักษณะ ดังกล่าวจะทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาดีขึ้น เนื่องจากบรรยากาศในชั้นเรียนมีความเป็นกันเอง

๖. ครูเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำให้คำปรึกษา และคอยสังเกต ตลอดจนทำ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม

๒.๓ รูปแบบวิธีการสอนโดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอดเจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า Learning by Doing โดยการเน้นให้นักศึกษามีการรวมกลุ่มเพื่อทำงาน หรือการปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่าวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นยังเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยและยังมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์จากเพื่อน นักศึกษาที่เรียนเก่งกว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์สูง (อุทัย เพชรช่วย. ๒๕๓๐ : ๑๖-๑๙) การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับการจัดชั้นเรียนตามปกติ หรืออาจจัดชั้นเรียนขึ้นเป็นพิเศษ โดยให้นักศึกษาเรียนรู้จากเพื่อนในวัยเดียวกัน (Peer – Tutoring) หรืออาจจัดชั้นเรียนให้นักศึกษาผู้สอนมีคุณวุฒิสูงกว่านักศึกษา (Cross – Age Tutoring) นอกจากนี้ครูผู้สอนยังสามารถนำไป

ใช้กับเนื้อหาตามปกติ หรือใช้ในการทบทวนหรือ การสอนซ่อมเสริมได้ตามเหมาะสม การจัดการเรียน การสอนของการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น ผู้สอนจะต้องแบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม โดยแบ่งเป็น กลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อนคละกัน โดยมุ่งเน้นให้เด็กเก่งของแต่ละกลุ่มทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครู (Teacher Assistants) หรือในบางครั้งก็อาจจัดเป็นกลุ่มง่าย ๆ ตามที่นั่งนักศึกษา

๒.๔ หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม

๑. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในวิชาที่สอน มาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

๒. นำผู้ที่ได้คะแนนเท่ากัน หรือใกล้เคียงกันมาจัดเป็นกลุ่มตามจำนวนที่ต้องการ หลังจากนั้น ครูผู้สอนจึงมอบหมายงานให้นักศึกษารับผิดชอบศึกษาร่วมกัน และต้องรายงานผลเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ ในบางครั้งครูอาจจะให้อ่านบทสนทนาเขียนบทความ หลังจากนั้นจะให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มสรุป ใจความ หรือให้เตรียมคำถามในเรื่องที่อ่าน หรือคิดกิจกรรมต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ก่อนที่จะ ดำเนินการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนจะต้องพิจารณาและดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้ (อุทัย เพชรช่วย. ๒๕๒๘ : ๒๗-๓๐)

๑. ชี้แนะและกระตุ้นให้นักศึกษาได้มองเห็นความสำคัญ และเกิดความ เชื่อมมั่นว่าตน จะได้รับประโยชน์จากการใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

๒. ชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการสอน โดยการจัดกลุ่มให้มีผู้นำในการเรียนแก่ นักศึกษาที่เป็น ผู้นำในการเรียน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้นำในการเรียน เพื่อให้เข้าใจอย่างชัดเจน

๓. คอยให้คำแนะนำและเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่เป็นผู้นำในการเรียนได้ มีโอกาส พบปะ เพื่อปรึกษาได้ในทุกช่วงเวลาที่ได้กนักศึกษาดำเนินการ หรือมีปัญหาเกิดขึ้น

๓. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศิวนิท อรรถวุฒิกุล (๒๕๕๑) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้ คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนรู้อย่างร่วมมือตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สร้าง พฤติกรรมการสร้างความรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ โปรแกรม คอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนรู้อย่างร่วมมือ แบบวัดพฤติกรรมการสร้างความรู้ แบบ ประเมินผลงาน แบบบันทึกการทบทวนหลังการปฏิบัติกิจกรรม แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม และ แบบบันทึกการ สัมภาษณ์ความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเพื่อนร่วมเรียนรู้ ได้แก่ นิสิตนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย จำนวน ๒๕ คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน Shapiro-Wilk test และ t-test Dependent ผลการวิจัยพบว่า ๑) องค์ประกอบ ของกระบวนการที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย บุคคล สารความรู้ เครื่องมือคอมพิวเตอร์สนับสนุนการเรียนรู้อย่างร่วมมือ การ ปรับเปลี่ยนและการจัดการพฤติกรรม และการประเมิน ๒) ขั้นตอนของกระบวนการที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ชี้แนะแนะนำแนวทาง สร้างกลุ่มสัมพันธ์ ขึ้นกำหนดความรู้นำไปสู่เป้าหมาย ขึ้นสืบเสาะ แสวงหา เพื่อพัฒนาผลงาน ขึ้นพบปะแลกเปลี่ยน เพื่อนเรียนเพื่อนรู้ ขึ้น สร้างสรรค์เผยแพร่ ร่วมแก้ร่วม ปรับ และขึ้นประเมินผลงาน ผลงานความคิด และ ๓) กลุ่มตัวอย่างมี คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการสร้าง ความรู้หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .๐๕ ผลการวิเคราะห์ คะแนนการประเมินผลงานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ย รวมของผลงานที่กลุ่มตัวอย่าง พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับดี

ธิดา เศรษฐการ, อริยา คูหา และสุเทพ สันติวรานนท์ (๒๕๕๐) ศึกษาผลของการสอนโดย

เพื่อนช่วยสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีรูปแบบการคิดแตกต่างกัน การวิจัยครั้งนี้มีวิธีสอนที่ใช้ ๒ วิธี คือ วิธีสอนโดยเพื่อนช่วยสอน และวิธีสอนแบบปกติ และรูปแบบการคิดมี ๒ แบบ คือ รูปแบบการคิดแบบเป็นอิสระจากสิ่งรอบข้าง และ รูปแบบการคิดแบบพึ่งพาสิ่งรอบข้าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒ ปี การศึกษา ๒๕๔๘ จากโรงเรียนสตรียะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน ๑๒๐ คน ผลการวิจัยพบว่า

๑) ไม่มีปฏิกริยาร่วมระหว่างวิธีสอนกับรูปแบบการคิด

๒) วิธีสอนโดยเพื่อนช่วยสอน และวิธีสอนแบบ ปกติส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๑ และ

๓) รูปแบบการคิดที่ต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า

สรุปจากการสืบค้นเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่าการใช้แบบฝึกปฏิบัติของนักเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ในการฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียน ได้เกิดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดความชำนาญในกระบวนการเรียน และมีลักษณะเป็นกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกฝน และฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและแม่นยำซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานประสิทธิภาพ ซึ่งแบบฝึกทักษะจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผสอนคาดว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ ตลอดจนมีทัศนคติที่ดีและมีทักษะในวิชาชีพลึงเกณฑ์ เป็นที่ยอมรับก่อนที่จะเข้าสู่ ตลาดแรงงาน

บทที่ ๓

วิธีการดำเนินการ

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย เพื่อผู้วิจัยจะนำผลการศึกษามาพัฒนา ปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. กลุ่มเป้าหมาย
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
๓. วิธีการดำเนินการวิจัย
๔. ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
๕. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๖. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนที่กำลังศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี ในที่นี้กลุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบเจาะจง คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๒๙ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

๑. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ เรื่องการบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น ๒ แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ ๒ ได้แก่ การบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า

๒. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ ๑๐๐ จำนวน ๒๐ ข้อ (เกณฑ์ผ่านร้อยละ ๗๐ เท่ากับ ๑๔ ข้อ)

๓. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

๓. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ หน่วยที่ ๒ ได้แก่ การบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า โดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักศึกษาระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๒๙ คน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
๒. การดำเนินการวิจัย

๓. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

๔. ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ (Data)	เครื่องมือเก็บข้อมูล (Tool)
๑. การเรียนการสอนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน	- แผนการจัดการเรียนรู้, ใบความรู้, ใบงาน
๒. การทดสอบก่อนเรียน	- แบบทดสอบก่อนเรียน ปรนัยจำนวน ๒๐ ข้อ
๓. การทดสอบหลังเรียน	- แบบทดสอบหลังเรียน ปรนัยจำนวน ๒๐ ข้อ

๕. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บข้อมูลดังนี้

๑. เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒. ขั้นตอนการสอนโดยการจับกลุ่มกัลยาณมิตร ซึ่งใช้แผนการจัดการจัดการเรียนรู้นักเรียนที่หน่วยที่ ๒ การบันทึกบัญชีการบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า

๓. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยไปเก็บด้วยตนเอง โดยการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ตามแผนการจัดการจัดการเรียนรู้นักเรียนที่หน่วยที่ ๒ และประเมินผลการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

๔. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ และสรุปผล

๖. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการดำเนินการดังนี้

๑. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) โดยการแยกข้อมูลอย่างเป็นระบบ ตีความหมาย เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ รวบรวมได้

๒. ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย \bar{x} และ S.D.

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ ๑ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๗๐

รายการ	จำนวน	คะแนนเต็ม ๒๐ คะแนน		คิดเป็นร้อยละ		ระดับของการพัฒนา		
		ผ่าน เกณฑ์	ไม่ผ่าน เกณฑ์	ผ่าน เกณฑ์	ไม่ผ่าน เกณฑ์	เพิ่มขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง
ก่อน การใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกลุ่มเพื่อช่วยเพื่อน	๒๙	๖	๒๓	๒๐.๖๙	๗๙.๓๑			
หลัง การใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกลุ่มเพื่อช่วยเพื่อน	๒๙	๒๐	๙	๖๘.๙๗	๓๑.๐๓	๑๔	๑๕	-

จากตารางที่ ๑ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า จำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ ๒๐.๖๙ เป็นร้อยละ ๖๘.๙๗ และมีผู้ไม่ผ่านเกณฑ์จากเดิมร้อยละ ๗๙.๓๑ ลดลงเหลือร้อยละ ๓๑.๐๓

ตารางที่ ๒ คะแนนพัฒนาการรายกลุ่ม

ประเภทกลุ่ม (๓ คน)	ก่อนใช้การจัดกลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อน		หลังใช้การจัดกลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อน		คะแนนพัฒนาการ		
	ผ่าน เกณฑ์	ไม่ผ่าน เกณฑ์	ผ่าน เกณฑ์	ไม่ผ่าน เกณฑ์	ดีขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง
เก่ง	๖	-	๖	-	๖	-	-
ปานกลาง	-	-	๑๔	-	๑๔	-	-
อ่อน	-	๒๓	-	๙	-	๙	-

รวม	๖	๒๓	๒๐	๙	๒๐	๙	๐
ร้อยละ	๒๐.๖๙	๗๙.๓๑	๖๘.๙๖	๓๑.๐๔	๖๘.๙๖	๓๑.๐๔	๐

พัฒนาการโดยแยกเป็นรายกลุ่ม (กลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน)

ลำดับที่ ๑ กลุ่มเก่ง พบว่าทุกคนมีพัฒนาการดีขึ้น ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๙

ลำดับที่ ๒ กลุ่มปานกลาง พบว่า มีคะแนนพัฒนาการที่ดีขึ้น ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๗

ลำดับที่ ๓ กลุ่มอ่อน พบว่า มีคะแนนพัฒนาการเท่าเดิม ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๔

จากการสอบถาม พบว่า ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย ขาดการฝึกฝนและไม่ทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้วแม้จะมีการเข้ากลุ่ม ซึ่งเนื้อหาวิชาการบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ เน้นที่คำนวณ เนื้อหาหลักคือ การคิด วิเคราะห์ และฝึกคำนวณเพื่อให้เกิดทักษะ และความรู้ ความเข้าใจ จึงส่งผลให้คะแนนพัฒนาการลดลง

ตารางที่ ๓ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษาจากการเรียน โดยการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม (๒๐)	คะแนนรวม	\bar{X}	S.D.
ก่อนเรียน	๒๙	๒๐	๓๒๑	๑๑.๙๓	๔.๔๔
หลังเรียน	๒๙	๒๐	๕๘๗	๑๓.๗๓	๓.๒๘

ตารางที่ ๔ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน

ลำดับที่	ความพึงพอใจโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
๑	นักศึกษาพอใจในการเรียนแบบเป็นกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเพราะรู้สึกว่ามีเพื่อนทุกคนในกลุ่มได้ช่วยเหลือกัน	๔.๓๕	๐.๔๖๕	มากที่สุด
๒	การเรียนแบบรวมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยเหลือกัน มีความเป็นกันเอง ทุกคนเป็นมิตรที่ดีต่อกัน	๔.๘๕	๐.๓๖๒	มากที่สุด
๓	การเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการเรียนที่ทำให้คนเก่งมีโอกาสได้ช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า	๔.๓๗	๐.๘๓๙	มากที่สุด
๔	การเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	๔.๒๒	๑.๑๒๑	มาก
๕	การเรียนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น	๔.๘๑	๐.๓๙๒	มากที่สุด
๖	มีการปรึกษาหารือร่วมกัน และแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย	๔.๗๘	๐.๔๒๔	มากที่สุด
๗	มีโอกาสได้คิด วิเคราะห์สิ่งใหม่ ๆ ร่วมกัน และคนที่เรียนอ่อนกล้าแสดงความคิดเห็นได้เนื่องจากเป็นการเรียนแบบกลุ่มย่อย	๔.๙๓	๐.๑๔๗	มากที่สุด

รวม	๔.๖๗	๐.๑๔๗	มากที่สุด
-----	------	-------	-----------

จากตารางที่ ๔ พบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการเรียนรู้โดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๖๗ โดยเรียงลำดับความสำคัญดังนี้

- มีโอกาสได้คิด วิเคราะห์สิ่งใหม่ ๆ ร่วมกัน และคนที่เรียนอ่อนกล้าแสดงความคิดเห็นได้ เนื่องจากเป็นการเรียนแบบกลุ่มย่อยกล้าแสดงความคิดเห็นได้เนื่องจากเป็นการเรียนแบบกลุ่มย่อย ค่าเฉลี่ย ๔.๘๓

- การเรียนแบบรวมคู่เพื่อนช่วยเพื่อนช่วยเหลือกัน มีความเป็นกันเอง ทุกคนเป็นมิตรที่ดีต่อกัน ค่าเฉลี่ย ๔.๘๕

- การเรียนแบบคู่เพื่อนช่วยเพื่อนทำให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น ค่าเฉลี่ย ๔.๘๑

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๑. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (ตารางที่ ๑) พบว่าจำนวนผู้ที่ผ่านเกณฑ์เพิ่มขึ้น จากเดิมร้อยละ ๒๐.๖๙ เป็นร้อยละ ๖๘.๙๖ และมีผู้ไม่ผ่านเกณฑ์จากเดิมร้อยละ ๗๙.๓๑ ลดลงเหลือร้อยละ ๓๑.๐๔ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ส่วนในด้านของการพัฒนาของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนดีขึ้นมีจำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๘ ผู้เรียนไม่มีการพัฒนาด้านการเรียนคือมีผลการเรียนเท่าเดิมจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๓

๒. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (ตารางที่ ๒) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน แตกต่างกัน โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและในด้านพัฒนาการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล แยกเป็นรายกลุ่ม จำนวน ๒๙ คน พบว่า กลุ่มเก่งมีคะแนนพัฒนาการเท่าเดิมจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๙ กลุ่มปานกลางมีคะแนนพัฒนาการที่ดีขึ้น ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๙๖ และกลุ่มอ่อนมีคะแนนพัฒนาการเท่าเดิม ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๓ ผู้เรียนที่มีพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รวมทั้งสิ้น ๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๗ และที่ไม่มีการพัฒนามีจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๓

๓. ผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (ตารางที่ ๓) ของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๓๑ คน มีผลการทำแบบทดสอบค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = ๑๑.๙๓$, S.D. = ๔.๔๔) จากตารางที่ ๓ และผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลการทำแบบทดสอบค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = ๑๓.๗๓$, S.D. = ๓.๒๘) แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มดังกล่าว มีผลคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนโดยการจับกลุ่มกัลยาณมิตร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = ๑.๘๐$, S.D. = ๑.๑๖)

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (classroom action research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางการเรียนในรายวิชาบัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า ๑ โดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Thinking-Based Learning (TBL) ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ ๗๐ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาการบัญชี

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ปวช. ปีที่ ๑ สาขาการบัญชี จำนวน ๒๙ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รูปแบบการทดลองที่ใช้ คือ แบบกลุ่มเดียววัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (One group posttest only design) โดยการนำคะแนนหลังการทดลองไปเทียบกับเกณฑ์การผ่านร้อยละ ๗๐ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๗๐ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๗๐ จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๗ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๓ เนื่องจากการเรียนการสอนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้มากขึ้น ทำให้นักเรียนต้องเตรียมตัวอยู่เสมอทำให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ กล้าเผชิญปัญหาสำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุรพล เสียงเพราะ (๒๕๔๘ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้คู่เพื่อนช่วยเพื่อนวิชาคณิตศาสตร์ บทที่ ๑๓ เรื่อง บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ พบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ ๐.๗๓ หรือนักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ร้อยละ ๗๓

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อจัดการเรียนการสอนโดยการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ดังนั้นควรนำวิธีการนี้ไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มอื่น ที่ต้องการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัวในการเรียนรู้อยู่เสมอและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน อีกทั้งยังช่วยฝึกให้นักศึกษามีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบวิธีการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับนักศึกษาวิชาชีพครูต่อไป

๒. ควรมีการศึกษาวินิจฉัยเกี่ยวกับการนำวิธีการจับกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ในการเรียนการสอนปีการศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

ศิวินิต อรรถวุฒิกุล. (๒๕๕๑). การพัฒนากระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยใช้คอมพิวเตอร์สนับสนุน การ

เรียนรู้อย่างร่วมมือตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสร้างพฤติกรรมการ
สร้างความรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎี
บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดา เศรษฐการ, อริยา คูหา และสุเทพ สันติวรานนท์. (๒๕๕๐). ผลของการสอนโดยเพื่อนช่วยสอน ที่มี
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่มี
รูปแบบการคิดแตกต่างกันวารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์. ๑๓(๓): ๔๕๓-๔๗๔.

ภาคผนวก

แบบทดสอบก่อน – หลังเรียน

๕. จ่ายเช็คชำระหนี้ได้รับส่วนลด วิธีการบันทึกบัญชีแบบต่อเนื่องบันทึกบัญชีอย่างไร

ก. เดบิต	เจ้าหนี้	XX	
	เครดิต	เงินสด	XX
		ส่วนลดรับ	XX
ข. เดบิต	เจ้าหนี้	XX	
	เครดิต	เงินสด	XX
		สินค้าคงเหลือ	XX
ค. เดบิต	เจ้าหนี้	XX	
	เครดิต	เงินฝากธนาคาร	XX
		ส่วนลดรับ	XX
ง. เดบิต	เจ้าหนี้	XX	
	เครดิต	เงินฝากธนาคาร	XX
		สินค้าคงเหลือ	XX

๖. รายการข้อใดจะต้องมีการบันทึกบัญชีต้นทุนขายตามวิธีการบันทึกบัญชีแบบต่อเนื่อง

- ก. การซื้อสินค้า การรับคืนสินค้า
- ข. การซื้อสินค้า การส่งคืนสินค้า
- ค. การขายสินค้า การรับคืนสินค้า
- ง. การขายสินค้า การส่งคืนสินค้า

๗. การบันทึกบัญชีการขายสินค้าเป็นเงินสด วิธีการบันทึกบัญชีแบบสิ้นงวดจะบันทึกบัญชีอย่างไร

ก. เดบิต	เงินสด	XX	
	เครดิต	ขายสินค้า	XX
ข. เดบิต	เงินฝากธนาคาร	XX	
	เครดิต	ขายสินค้า	XX
ค. เดบิต	เงินสด	XX	
	เครดิต	สินค้าคงเหลือ	XX
ง. เดบิต	เงินฝากธนาคาร	XX	
	เครดิต	สินค้าคงเหลือ	XX

๘. กิจการจะปิดบัญชีซื้อและภาษีขายไปยังบัญชีใด และเมื่อใด
- บัญชีภาษีเงินได้ ทุกสิ้นวัน
 - บัญชีภาษีเงินได้ ทุกสิ้นเดือน
 - บัญชีภาษีมูลค่าเพิ่ม ทุกสิ้นวัน
 - บัญชีภาษีมูลค่าเพิ่ม ทุกสิ้นเดือน
๙. ในกรณีบัญชีซื้อมากกว่าภาษีขาย กิจการจะปิดบัญชีอย่างไร
ก. เดบิต ภาษีขาย	XX	
เครดิต ภาษีซื้อ		XX
เจ้าหนี้-กรมสรรพากร		XX
ข. เดบิต ภาษีซื้อ	XX	
เครดิต ภาษีขาย		XX
เจ้าหนี้-กรมสรรพากร		XX
ค. เดบิต ภาษีขาย	XX	
ลูกหนี้-กรมสรรพากร	XX	
เครดิต ภาษีซื้อ		XX
ง. เดบิต ภาษีซื้อ	XX	
ลูกหนี้-กรมสรรพากร	XX	
เครดิต ภาษีขาย		XX
๑๐. ในกรณีที่กิจการมีภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อกิจการจะทำอย่างไร และตั้งบัญชีอะไร
- ยื่นเสียภาษีให้กรมสรรพากร ตั้งบัญชีเจ้าหนี้กรมสรรพากร
 - ยื่นเสียภาษีให้กรมสรรพากร ตั้งบัญชีลูกหนี้กรมสรรพากร
 - ขอคืนภาษีจากกรมสรรพากร ตั้งบัญชีเจ้าหนี้กรมสรรพากร
 - ขอคืนภาษีจากกรมสรรพากร ตั้งบัญชีลูกหนี้กรมสรรพากร
๑๑. สินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือสิ่งของที่กิจการมีไว้เพื่อจำหน่ายให้กับลูกค้าและหวังผลกำไรจากการจำหน่ายสินค้า
นั้น ๆ คือข้อใด
ก. สินค้า	ข. วัสดุสำนักงาน
ค. วัสดุสิ้นเปลือง	ง. เครื่องใช้สำนักงาน
๑๒. กิจการที่ดำเนินกิจกรรมโดยการซื้อสินค้าสำเร็จรูปมาจำหน่ายให้แก่ลูกค้า รวมถึงการค้าส่งและการค้าปลีก คือกิจการตามข้อใด
ก. กิจการอุตสาหกรรม	ข. กิจการซื้อขายสินค้า
ค. กิจการให้บริการ	ง. กิจการขนส่ง
๑๓. เอกสารที่ผู้ขายจัดทำขึ้นเพื่อนำส่งไปให้ผู้ซื้อพร้อมสินค้าคือข้อใด
ก. ใบสั่งซื้อ	ข. ใบส่งคืน
ค. ใบรับคืน	ง. ใบกำกับสินค้า

๑๔. เงื่อนไขที่ผู้ขายสินค้ากำหนดขึ้นให้แก่ผู้ซื้อเพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ซื้อซื้อสินค้าจำนวนมาก และแรงจูงใจให้ชำระหนี้โดยเร็ว คือข้อใด

- ก. เงื่อนไขเกี่ยวกับส่วนลด
- ข. เงื่อนไขการชำระค่าสินค้า
- ค. เงื่อนไขเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ง. เงื่อนไขเกี่ยวกับค่าขนส่งสินค้า

๑๕. ผู้ซื้อสินค้าต้องชำระค่าสินค้าภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ใบกำกับสินค้าแต่ถ้าชำระภายใน ๑๐ วัน

จะได้รับส่วนลด ๒ % คือความหมายตามข้อใด

- ก. n/๓๐
- ข. ๒/๑๐,n/๓๐
- ค. n/๑๐,EOM
- ง. ๒/๑๐,EOM

๑๖. กิจการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อ โดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าขนส่งสินค้า F.O.B. Shipping Point และกิจการจ่ายค่าขนส่งเอง จะบันทึกบัญชีอย่างไร

ก. เดบิต เจ้าหนี้	XX	
เครดิต เงินสด		XX
ข. เดบิต ค่าขนส่งออก	XX	
เครดิต เงินสด		XX
ค. เดบิต ค่าขนส่งเข้า	XX	
เครดิต เงินสด		XX
ง. เดบิต ค่าขนส่งเข้า	XX	
เครดิต เจ้าหนี้		XX

๑๗. ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการได้จ่ายให้กับผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

เมื่อซื้อสินค้าหรือชำระค่าบริการเพื่อใช้ในกิจการของตน คือข้อใด

ก. ภาษีสรรพสามิต	ข. ภาษีการค้า
ค. ภาษีขาย	ง. ภาษีซื้อ

๑๘. ร้านนาโชดมียั๊ย มียอดซื้อขายสินค้าประจำเดือนกันยายน ๒๕๖๖ ดังนี้ ซื้อสินค้าจำนวน ๑๒๐,๐๐๐ บาท ขายสินค้าจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ๗ % อยากทราบว่ากิจการจะต้องชำระหรือคืนภาษีกับกรมสรรพากร จำนวนเท่าไร

ก. ขอคืนภาษี ๒,๑๐๐ บาท	ข. ขอคืนภาษี ๓,๐๐๐ บาท
ค. ชำระภาษี ๒,๑๐๐ บาท	ง. ชำระภาษี ๓,๐๐๐ บาท

๑๙. กรรมสิทธิ์ในสินค้าคงเหลือ ข้อใดกิจการต้องตรวจนับรวมเป็นสินค้าคงเหลือ

- ก. สินค้ารับฝากขาย
- ข. สินค้าที่แยกไว้ต่างหาก
- ค. สินค้าที่ซื้อตามเงื่อนไข F.O.B. Destination
- ง. สินค้าที่ซื้อตามเงื่อนไข F.O.B. Shipping Pont

๒๐. การแสดงรายการสินค้าคงเหลือในงบแสดงฐานะการเงินสำหรับกิจการอุตสาหกรรม ประกอบด้วย
อะไรบ้าง

- ก. สินค้าสำเร็จรูป
- ข. สินค้าสำเร็จรูป งานระหว่างทำ
- ค. สินค้าสำเร็จรูป งานระหว่างทำ วัตถุดิบ
- ง. สินค้าสำเร็จรูป งานระหว่างทำ วัตถุดิบ วัสดุโรงงาน